

sikker paa, at Ministeren straks vilde anvende sit lille Instrument overfor dette Udtryk og foretage et eller andet operativt Indsnit i det. Det ligger jo saa fortrinligt for ham, at han ikke kan gaa af Vejen for det, det maa endevendes en 3—4 Gange og stilles op i en eller anden kuriøs Belysning. Men jeg brugte det Udtryk med Villie; Udtrykket er brugt forbaade fra socialdemokratisk og fra radikal Side fra Folketingstribunen, f. Eks. under Forhandlingerne om Valgloven i 1895. Jeg brugte Udtrykket med Villie, fordi jeg mener, at en af de Fejl, som har været knyttede til Kampen med de Radikale og med Socialdemokraterne, er den, at vi fra vor Side har været for tilbøjelige til at lade dem tale ud ad Vinduerne, medens vi andre har været meget tilbøjelige til at vige i Diskussionen, og saa synes jeg, der var god Grund til at gøre Genvisit nu, da Statsministeren just havde været nede i Ringsted og havde pralet dygtigt af den Sejr, Ministeriet havde vundet, og var blevet hyldet af ca. 1 000 à 1 200 Mennesker dernede, og vi har læst i Hovedorganet, hvorledes det pulveriserede os alle, auf einmal die ganze Armee ruiniert. Saaledes er Forholdet, hver Gang de Radikale optræder. Derfor har jeg tilladt mig i Dag, som jeg har tilladt mig nogle enkelte Gange, at slaa lidt koldt Vand i Blodet paa de Herre, væsentlig ved Hjælp af Rigsdagstidende. Jeg er ogsaa nødsaget til, naar jeg vil berolige Ministeren med Hensyn til, hvad han sidst har sagt, igen at ty til Rigsdagstidende, og jeg maa da sige, at hans Fremstilling af, hvad han har tilbudt Oppositionen den 28. Februar, er ganske urigtig, han har ikke paa nogen Maade tilbudt Oppositionen det, han blev nødsaget til at tilbyde Oppositionen, da han var genopstanden som Minister. I sit første Ministerliv erklærede han udtrykkelig, henvendt til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), blandt andet følgende: „men før Statslaanet er vedtaget, maa det ærede Medlem nøjes med, hvad jeg her har sagt om de Former, hvorunder Afviklingen fra vor Side vil blive foreslaet“. Altsaa, den ærede Minister har bestemt nægtet at bringe et Forslag frem, før Statslaanet var vedtaget. Det staar klart og tydeligt, og det er for øvrigt en Udtalelse, til hvilken jeg her foran mig har fem andre tilsvarende. Ved denne Lejlighed møder saa Ministeren med Afviklingsforslaget, uden at han faar Statslaanet, og saa siger han til det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg), at han

staar akkurat her i Dag, som han stod den Gang. Det er en Forklaring, der er paa tværs af Sandheden. Den er paa tværs af alt det, man fra den Side udførte i de Dage, da man troede, man kunde sprænge Samarbejdet mellem Folkepartiet og Venstre og derved opnaa den Succes, de Radikale og Socialdemokraterne altid har, hver Gang det staar ilde til med Samarbejdet mellem de to Partier.

Saa beskæftigede Ministeren sig med det konservative Folkepartis Forhold til Venstre. Ja, jeg kan forstaa, at det ligger ham paa Sinde. Han bliver sikkert med Henblik paa de kommende Tider nødt til at beskæftige sig med det radikale Partis Forhold til dets store Broder og til Vælgerne, men jeg henstiller til den ærede Minister at lade være med disse Undersøgelser af Forholdene indenfor vore Kredse. Lad os passe vore Sager, saaledes som de Radikale passer deres, og skulde det hælde, naar Ministeren er ude at køre paa Landevejen, enten med Bourgeoisiets Gummihjul, som de Radikale ved Lejlighed har for Skik, eller med den almindelige Husmandskærre, hvad de ved visse Lejligheder ogsaa har for Skik — og den ærede Minister er Specialist i begge Kørsler — skulde det da ved Lejlighed hælde, at Ministeren træffer en Hund, der bjæffer, vil jeg sige til ham: Saadan en lille Hund kan man ogsaa tale poetisk om, og naar man er en digterisk Natur som Ministeren, er man naturligvis i Stand til at fordybe sig i en Skildring af, hvorledes dette Hundeglam bliver svagere og svagere ude i Horisonten, efterhaanden som enten Vognen med Gummihjulene eller Husmandskærren kører videre. Al den Poesi har jeg intet Begreb om, og jeg overlader Ministeren med Fornøjelse den videre Udvikling deraf, men jeg vil som gammelt Landsbybarn give ham en Advarsel: Hunde, som løber ud af Gaarden og giver sig til at bjæffe paa rette Tidspunkt, er ikke ufarlige for daarlige Kuske.

Borgbjerg: Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) var saa elskværdig at anføre en Udtalelse af mig ved Grundlovens tredje Behandling i Folketinget i Foraaret 1915, en Udtalelse, hvori jeg udtalte min Glæde over det Fremskridt, som den Gang var i Færd med at opnaas, Fremskridtet fra 66-Forfatningen til den nye Grundlov af 1915; jeg glædede mig til Dels ogsaa med Henblik paa den Mulighed, at det danske Sønderjylland kunde komme tilbage til det gamle Land, idet jeg mente, at det var en